

NR. 25. OPHEFFING SCHORSING DIRECTEUR

Schorsing slechts in bijzondere gevallen. Onvoldoende aannemelijk gemaakt waarom, in afwachting van de bodemprocedure over de ontbinding van de arbeidsovereenkomst, tot schorsing moest worden besloten.

Scheidsgerecht voor het Nederlandse Ziekenhuiswezen (mr. C.J. van Zeben, voorzitter, met bijstand van mr. M.E. Biezenaar als griffier)

3 oktober 1995

Bindend advies (95/23 KG) in kort geding in de zaak van :

A,
wonende te X,
eiser,
gemachtigde: mr. Th.F.M. Pothof,

tegen:

B,
gevestigd te X,
gedaagde,
gemachtigde: mr. P.H.E. Voûte.

1. De procesgang

1.1. Eiser heeft bij memorie van eis verzocht gedaagde te veroordelen, voorzover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, onmiddellijk na de uitspraak van het bindend advies de schorsing van eiser op te heffen, eiser toegang te verlenen tot het ziekenhuis en hem in staat te stellen zijn werkzaamheden te hervatten, op verbeurte van een dwangsom van f 10.000,= per dag voor elke dag dat gedaagde daarmee in gebreke blijft, zulks met veroordeling van gedaagde in de kosten van dit geding waaronder de kosten van juridische bijstand.

1.2. De mondelinge behandeling heeft op 15 september 1995 te Haarlem plaats gevonden. Hierbij waren tegenwoordig eiser en zijn gemachtigde en namens gedaagde de heer C, voorzitter van de Raad van Toezicht, en de gemachtigde. Partijen hebben hun standpunten nader toegelicht, gedaagde aan de hand van pleitnotities. Daarbij heeft gedaagde het in de bodemprocedure te behandelen verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst op grond van gewijzigde omstandigheden overgelegd.

Gedaagde heeft geconcludeerd tot weigering van de gevraagde voorlopige voorzieningen en tot veroordeling van eiser in de kosten van het geding.

2. Korte samenvatting van het geschil

2.1. Eiser is op 16 juni 1975 bij gedaagde in dienst getreden als medisch directeur van het verpleeghuis C en op 3 maart 1988 benoemd tot medisch directeur van dat verpleeghuis en van het streekziekenhuis in die gemeente. Als zodanig was hij tevens voorzitter van de directie.

2.2. In oktober 1994 bereikten de directie en de Raad van Toezicht via de AbvaKabo ernstige klachten over de werksfeer in het ziekenhuis. De problemen werden onderstreept door de ondernemingsraad en de medische staf. Nadat de directie als oplossing had gekozen voor een onderzoek door bureau Berenschot, heeft de Raad van Toezicht het initiatief genomen voor een extern onderzoek door D. In juli 1995 zijn de resultaten van het onderzoek bekend

geworden. D constateerde dat, ondanks de kwaliteit van de dienstverlening en de gezonde financiële positie van gedaagde, fundamentele interventies noodzakelijk zijn om de arbeidsverhoudingen op een aanvaardbaar peil te houden. In de organisatie – aldus het uitgebrachte rapport – bestaat onvoldoende vertrouwen in de directie om deze fundamentele ingrepen door de huidige – uit vier personen bestaande – directie in deze samenstelling te laten uitvoeren. Omdat de situatie binnen de organisatie en de directie gespannen is, wordt interventie op zeer korte termijn geadviseerd.

Op basis van genoemd onderzoek heeft de Raad van Toezicht besloten tot een driehoofdige (interim)directie, die na de interimperiode tot een tweehoofdige directie zal worden teruggebracht.

2.3. De Raad van Toezicht heeft eiser de positie van directeur medische zorg, zowel ad interim als definitief, aangeboden. Daarover is met eiser gesproken, maar eiser heeft deze positie geweigerd. In een brief van 31 juli 1995 geeft eiser uitvoerig zijn bezwaren tegen het onderzoek van D en zijn bezwaren tegen de hem aangeboden positie – hoezeer hij de functie van directeur zorg in een nieuw te vormen directie ook ambieert en als afsluiting van zijn carrière ziet – weer. Eiser merkt op dat het '(on)?overbrugbare verschil van inzicht in de uitvoering van enkele uitgangspunten' uit twee onderdelen bestaat :

1. De vervulling van de functie van voorzitter in de nieuw te vormen directie, wel of niet in zijn persoon;
2. Het aantrekken van een interim directeur per 1 augustus 1995 voor het opgang brengen van een veranderingsproces betreffende arbeidsomstandigheden en arbeidsverhoudingen.

Eiser heeft er op gewezen dat uit het onderzoek blijkt dat hem geen enkele blaam treft en dat hij de tweede positie in de directie onacceptabel vindt. Hij is thans voorzitter van de directie. Voorts heeft eiser opgemerkt dat de Raad van Toezicht ten onrechte geen acht heeft geslagen op het directiereglement. Op grond daarvan dienen er bij wijzigingen van de directiestructuur en de personele invulling daarvan vooraf goede afspraken gemaakt te worden over de taken, bevoegdheden en de besluitvormingen. De Raad van Toezicht heeft dat reglement zonder goede reden geheel terzijde geschoven.

2.4. In de vergadering van de Raad van Toezicht van 14 augustus 1995 is, nadat geconstateerd was dat eiser de hem aangeboden positie niet accepteerde, besloten eiser te schorsen. In de overgelegde notulen van die vergadering wordt het volgende opgemerkt:

'Aangezien snel ingrijpen vereist is, moet de interim-manager zo snel mogelijk beginnen. Omdat de heer A de hem aangeboden functie in de interimdirectie niet accepteert en aan de Raad van Toezicht heeft laten weten niet bereid te zijn om hangende een oplossing zijn taken neer te leggen, is de Raad van Toezicht genoodzaakt de heer A te schorsen. De heer A zal ook de toegang tot de gebouwen van de Stichting moeten worden ontzegd.

Op grond van het bovenstaande is de Raad van Toezicht genoodzaakt de heer A te ontslaan als bestuurder van de Stichting.'

Bij verzoekschrift van 21 augustus heeft gedaagde het Scheidsgerecht verzocht de arbeidsovereenkomst tussen partijen te ontbinden wegens verandering van omstandigheden.

3. Bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om in deze zaak in kort geding bij bindend advies te beslissen is onweersproken en berust op artikel 17 van de arbeidsovereenkomst en het reglement van het Scheidsgerecht.

4. Beoordeling van het geschil

4.1. In het artikel 10 van de arbeidsovereenkomst wordt bepaald dat schorsing van de directeur kan plaatsvinden om zodanige reden dat voortzetting van de werkzaamheden door de directeur naar het oordeel van de stichting niet langer verantwoord is.

4.2. De voorzitter stelt voorop dat schorsing een zeer ingrijpende maatregel is die slechts in bijzondere gevallen mag worden gehanteerd. In het onderhavige geschil dient derhalve te worden nagegaan of de weigering van eiser, om de functie van directeur medische zorg te aanvaarden, als grond voor schorsing kan worden aanvaard.

4.3. Eiser heeft te kennen gegeven met de Raad van Toezicht van mening te zijn dat als gevolg van het rapport van D de topstructuur, de arbeidsomstandigheden en de arbeidsverhoudingen moeten worden gewijzigd. Tussen eiser en gedaagde bestaat echter verschil van mening op welke wijze deze wijzigingen moeten worden doorgevoerd en of eiser daarbij als voorzitter van de directie kan worden gehandhaafd. Daarbij heeft eiser te kennen gegeven tot verder overleg over de gerezen problemen bereid te zijn.

Gedaagde beroept zich op de mening van D. Deze heeft als reactie op de door eiser ingediende memorie van eis nader meegedeeld dat eiser op 28 juni 1995 – zoals ook door eiser gesteld – persoonlijk is geïnformeerd over zijn eigen functioneren. `Daarbij hebben wij aangegeven dat, hoewel er kanttekeningen worden geplaatst bij zijn functioneren, er voldoende draagvlak aanwezig is binnen de organisatie en bij de medische staf om onder voorwaarden als directeur te blijven functioneren. De voorwaarden hebben betrekking op de rol van de heer A als primus inter pares. Hij heeft vanuit deze verantwoordelijkheid geen initiatief genomen om de problemen in het functioneren van de directie aan te pakken of bespreekbaar te maken. Om die reden hebben wij hem aangegeven dat wij hem niet de aangewezen persoon vinden om de noodzakelijke veranderingen als voorzitter van de directie te leiden.'

4.4. Wij zijn van oordeel dat gedaagde onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt waarom, voordat in de binnen afzienbare tijd door het Scheidsgerecht te behandelen bodemprocedure over de door gedaagde verzochte ontbinding van de arbeidsovereenkomst uitspraak is gedaan, tot schorsing van eiser moest worden besloten. Daarbij hebben wij tevens het volgende in aanmerking genomen.

In de eerste plaats kunnen wij, anders dan gedaagde, uit de eerder genoemde reactie van D niet afleiden dat volgens D eiser als voorzitter van de directie definitief het veld zou moeten ruimen. Gesteld wordt slechts dat – althans volgens D – eiser niet de aangewezen persoon wordt gevonden om als voorzitter de noodzakelijke veranderingen te leiden maar niet dat eiser, nadat de veranderingen – al dan niet met hulp van een interim-manager – zijn doorgevoerd, niet als voorzitter van de directie zou kunnen functioneren.

In de tweede plaats stellen wij vast dat gedaagde op eiser's functioneren als voorzitter van de directie en als directeur medische zorg in de afgelopen jaren nooit enige kritiek heeft gehad en dat het daarom voor eiser – ook naar de buitenwereld toe – bijzonder grievend is dat hij als voorzitter van de directie wordt geschorst.

In de derde plaats heeft eiser zich bereid getoond met gedaagde verder te overleggen om een oplossing te vinden voor de gerezen problemen. Dat door gedaagde – mede gelet op de grote belangen die voor eiser op het spel staan – serieus naar zo'n oplossing is gezocht, is ons niet gebleken. Zo achten wij bijvoorbeeld onvoldoende onderzocht of, met handhaving van eiser als voorzitter en naast hem een interim-manager, de gewenste reorganisatie zou kunnen worden bereikt of dat eiser wellicht, met een onderbreking van enkele maanden, na de reorganisatie weer de functie van voorzitter van de directie zou kunnen hernemen.

Gelet op het vorenstaande zijn wij van oordeel dat gedaagde onzorgvuldig jegens eiser heeft gehandeld door hem te schorsen. Wij zullen dan ook de door eiser gevraagde voorziening – met matiging van de gevraagde dwangsom en zonder de, bij een bindend advies niet mogelijke, uitvoerbaarheid bij voorraad – toewijzen.

5. Beslissing

De voorzitter van het Scheidsgerecht stelt bij wege van voorlopige voorziening het volgende bindend advies vast:

5.1. Veroordeelt gedaagde om onmiddellijk na de uitspraak van dit bindend advies de schorsing van eiser op te heffen, eiser toegang te verlenen tot het ziekenhuis en het verpleeghuis en hem in staat te stellen zijn werkzaamheden te hervatten, op verbeurte van een dwangsom van f 2.500,= per dag voor elke dag dat gedaagde daarmee in gebreke blijft.

5.2. Veroordeelt gedaagde in de kosten van dit geding, begroot op f 2.400,= aan kosten voor het Scheidsgerecht en op f 2.500,= voor de aan eiser verleende juridische bijstand.